

נחל'י נצח

י"ל צ"י מוסדות ברוסלב | בראשות הרב שמואל שטרן שליט"א

גיליון מס' 737
פרשות ואורא תשפ"ב

ר"ח	אזת השבת	כנסת שבת	הדלקת נרות
18:03	17:25	16:10	ירושלים
17:59	17:27	16:25	תל-אביב
17:59	17:24	16:16	חיפה
18:04	17:28	16:29	באר שבע

דבר ראש הישיבה

הכרת הטוב

קודם לקבל רשות מהשווער • לא להילחם במדין • להושיב כלבה בשולחן המלכותי • והכל - בשביל להכיר טובה • והעיקר: לא לשכוח להודות להשם • ומה קורה כשלא

כל האוכל - מן המשמיים ובו כל הטעמים, והם רוצים לחזור למצריים לאכול את האוכל שהיה להם שם. הם אינם מעריכים ולא חושבים מאיפה ה' הוציא אותם, וגם לא זוכרים את כל הניסים שראו: עשרת המכות, יציאת מצרים, עמוד הענן, עמוד האש, קריעת ים סוף, מן מן השמיים... ואחרי הכל הם אמרו אין לנו כלום. הרי יש להם הכל! היכן הכרת הטובה לה? (ראה בתהלים פרק קו)

המלך והכלב

עוד בעניין הכרת הטוב, כתוב בפסוק על כורש מלך פרס (נחמיה ב, 1): "ויאמר לי המלך והסגל וישבת אצלו", ובראו חז"ל (ראש השנה ד, א) ש"שגל" זו "כלבתא", כלבה. ולכאורה זהו דבר משונה ביותר, המלך יושב על כסאו ולידו כלבה?

ובאר ה"בן יהודיע" שהמעשה כך היה: המלך הקודם, זה שמלך לפני כורש, שמע שלבטו היה קשר עם אחד השרים. הוא, כמובן, כעס מאד והרג את השר. את הריגת הבת עכב בינתיים, עד שתלד. כשהיא ילדה, נטל המלך את התינוק והשליכו אל המדבר השומם, שימות שם ברעב. אבל הקדוש ברוך הוא לא רצה שתינוק זה ימות, ולכן זמן לשם כלבה שהיניקה אותו וגידלתו. כשגדל הילד, קבץ סביבו צעירים עזי נפש, בנה לעצמו צבא, ויצא למלחמה נגד סבו המלך. הוא נצח במלחמה, הרג את סבו ונעשה מלך פרס. קראו לו כורש, שכן בפרסית "כורש" הוא "כלב", ונקרא כך כדי להזכיר לעצמו את חסדי ה' שעשה עימו, ששלח לו כלבה להניקו בהיותו תינוק בודד במדבר. כמו כן, מחמת הכרת הטוב שהיתה לו כלפיה, קבע את מקומה של אותה כלבה לידו.

זו מדרגה מיוחדת, כי בדרך כלל כאשר עולים "גבוה" מדי שוכחים להכיר טובה לשני, כי מגודל ההצלחה מרגישים גאווה ושוכחים את מי שעזר וסייע אותנו להגיע לכך, וכורש הצליח לזכור תמיד את חסדי ה'. אמר לי מישהו, שמתו "עובר עליו", הוא עושה סיבוב בבית חולים ויוצא מחוזק מכל מה שהוא רואה שם ומודה לה' על מצבו הטוב...

זאת עלינו לזכור: להכיר טובה לכל מי שהטיב לנו, ובמיוחד לבוראנו ויצרנו שמטיב לנו ללא גבול תמיד.

בפרשה כתוב שדווקא אהרן מכה את היאור ומביא מנת דם וצפרדעים על מצרים, ולא משה, כיון שהיאור הציל את חיי משה כשהיה תינוק בתיבה, לפיכך לא לקה על ידי אהרן אחיו שהוא היכה את היאור (כמובא ברש"י ז, ט), ללמדנו עניין הכרת הטוב. ואף במכת כינים כתוב שמשא לא היכה את העפר, לפי שהעפר הגן עליו כשהרג את המצרי "ויטמנהו בחול". מכאן לומדים שאסור לכפור בטובה, שכל הכופר בטובתו של חברו סופו לכפור בטובתו של הקדוש ברוך הוא (משנת רבי אליעזר פ"ז).

מובא במדרש (שמו"ר ד, ב): "ובשעה שאמר לו הקב"ה "ועתה לכה ואשלחך אל פרעה", אמר לו: ריבון העולם, איני יכול מפני שקבלני יתרו ופתח לי ביתו ואני עמו כבן, ומי שהוא פותח פתחו לחברו נפשו חייב לו". נראה מדברי המדרש שאם אדם עשה לרעהו חסד הוא מתחייב בנפשו לאותו אחד כל חייו. ובהמשך המדרש: "לכן אמר משה לפני הקב"ה: קיבלני יתרו ונהג בי כבוד, איני הולך אלא ברשותו, לכך כתיב (שמות ד, יח) וילך משה וישב אל יתרו חותנו ויאמר לו אלכה נא". משה רבנו לא היה מוכן להיות כפוי טובה ללכת מחותנו יתרו ללא רשותו, כיון שחותנו נתן לו ללון בביתו כבן. אסור לאדם להיות כפוי טובה, אדם שקיבל טובה ממישהו צריך שיהיה לו הכרת הטוב אליו, אדם צריך להכיר טובה למשפחתו ולסביבתו, לשיבה שלמד בה שדאגה לו ונתנה לו מקום לישון ולאכול, וכן הלאה.

אל תשמע לציווי

במלחמת מדין משה שולח את אלעזר הכהן לעמוד בראש המלחמה. למרות שה' אמר לו (במדבר לא, ב) "נקום נקמת בני ישראל מאת המדינים", הוא עשה כביכול נגד ציווי ה' ולא הלך בעצמו, מכיון שגדל במדין הוא לא היה יכול להילחם נגדם מטעם הכרת הטוב. ולמרות שה' ציווהו בפירוש להילחם - משה צריך לסרב להילחם מצד גודל הכרת הטוב. ומסביר זאת הגר"ח שמואלביץ' בספר שיחות מוסר שזה בעצמו ציווי ה', שלא תעבור על הכרת הטוב אפילו כשה' מצווה אותך...

כל החטאים של עם ישראל במדבר באו מכפיות טובה, משום שהיו להם הרבה טענות. היה להם את

להזמנות:

02-6289761

052-7679638

ספרו החדש

של הרב ח' שמואל

שטרן שליט"א

שביל חדש

נפתח אל הלב

מנהיגות חינוכית

נהפכת למראה וכל אחד רואה את עצמו. מנהיג צריך שיראו אותו מתנהג כפי מה שדורש מאחרים. אם ישים שכבה שחורה על הזכוכית, הם יראו רק את עצמם ולא ילכו אחריו. המנהיג צריך להיות מודל לחיקוי.

התייחסות אישית

על המנהיג להתייחס לכל אחד ולהכיר את הפוטנציאל החיובי הטמון בו בכדי להביאו למקסימום מיצוי. על המנהיג להדגיש את הכוחות המיוחדים ולעודד כל אחד לעשות יותר טוב את מה שהוא טוב בו. למרן ה"חזון איש" היו מספר תלמידים גדולי תורה, חלקם אהבו ללמוד בשיטת העיון וחלקם בשיטת הבקיאות. החזון איש עודד כל תלמיד להגיע למקסימום - בחלק שהוא טוב בו.

השראה

על המנהיג להביא לידי ביטוי את החזון שלו בצורה סוחפת. כשהרב מדבר על חזון, שבסוף השנה התלמידים יצאו עם פרק גמרא שלם אותו הם יודעים בעל פה, צריך לומר זאת עם ברק בעיניים, לשדר לתלמידים שמתחולל כאן משהו היסטורי וחשוב מאין כמותו. כך גם כשאנו רוצים להנחיל לילדים ערכים כמו כיבוד הורים, צריך לדבר על הפירמה המשפחתית שאנחנו רוצים ליצור, לשבח את הילדים המחונכים כמקור גאווה משפחתי, ליצור משפטים סוחפים, כמו: "אצלנו במשפחה כיבוד הורים הוא דבר מאוד חשוב", "זוהי מצווה שאנחנו עוסקים בה ומהדרים בה".

גירוי מחשבתי

על המנהיג לעודד את החשיבה היצירתית ולאגור את החשיבה הקיימת. אין זה מתפקידו של המנהיג לפתור את הבעיות בעצמו, אלא לעודד את אנשיו שיחשבו בדרכים חדשות ויפתרו בעיות לבדם. הדבר גורם להם להפגין חשיבה חדשנית ולהיות יצירתיים ומסופקים.

מסופר על גאון מופלג בשם רבי יל. שבילדותו התייתם מהוריו. באחד מחודשי האלול בישיבה תפס משחק השחמט את ראשו ואת כל סדרי יומו. אברך שהדבר נגע לליבו פנה אל החזון איש, והוא קרא לבחור אליו לביתו וביקש ממנו ללמוד אתו. החזון איש דיבר אתו בסוגיות בש"ס במשך כמה ימים, וכלל לא דיבר על תופעת רפיון הלימוד. עצם הגירוי המחשבתי התורני שנגרם לו, גרם לו לחזור ללימוד התורה ביתר שאת ובכך גדל לתלמיד חכם מופלג ועצום.

ב שבת הקודמת, פרשת שמות, נסענו כל צוות המחנכים בת"ת אמונת ציון לשבת התאחדות והתעלות בעיר הקודש טבריא. כמידי שנה הנהלת הת"ת נותנת למחנכים הזדמנות לשבת שכזו, בה אפשר לנוח ולהחליף כוח וכן לדבר על עניני חינוך והשקפה הנוגעים לכל אחד. אחרי השביתה הטבריינית חוזרים המלמדים אל הילדים היקרים עם כוחות חדשים ורעננים וכן עם רעיונות לקירוב וחינוך במסירות ואהבה.

בשבת האחרונה נערך פאנל מיוחד על נושא 'מנהיגות'. המחנך הינו בעצם מנהיג של התלמידים, וכן כל הורה בביתו מנהיג את הבית ואת ילדיו. מנהיגות היא דבר נרכש, בכל אחד קיימת תכונה של מנהיגות אותה הוא יכול לטפח ולהביאה לידי ביטוי.

המנהל החינוכי בת"ת, הרב אלחנן רייזמן, פתח את הפאנל בתיאור אופיים הייחודי של מנהיגי ישראל משה רבינו ודוד המלך כפי שמופיע במדרשים. משה רבינו דאג לכבש היחיד שבצמאנו ברח לשותות ומשה נשאו על כתפו, וכך דוד המלך דאג לגדלים הצעירים שיאכלו ראשונה את העשבים הרכים ורק אחר כך הגדולים יאכלו את הנשאר. זה אופי של מנהיגי ישראל, לדאוג לכל אחד ואחד בפרטיות.

מתגמלת ומעצבת

הרב מרדכי שטרן, מנהל הת"ת, האריך בדבריו והיטיב להגדיר במדויק את המוטיבים הנדרשים ממי שרוצה לפתח בעצמו את היכולת להיות מנהיג. ישנם שני סוגי מנהיגות: מנהיגות מתגמלת ומנהיגות מעצבת.

מנהיגות מתגמלת היא בדרך של שטרן ועונש; המנהיג נותן תגמול לעובד המסור והמצטיין ובכך גורם לכולם להתגייס למען המטרות והחזון של המנהיג. מנהיגות מעצבת היא כשהמנהיג רוצה להכניס את הערכים שלו במתחנכים, בצורה שתהיה לכולם מוטיבציה פנימית לקדם את מטרותיו של המנהיג מתוך הבנה שכלל שהוא יתגשם יקרה משהו גדול ומיוחד.

אנו כהורים ואנשי חינוך ודאי שואפים להנחות את הילדים והתלמידים בדרך של מנהיגות מעצבת. מטרותנו היא לעצב את דמותם ולהביאם לעולם פנימי של ערכי תורה ומצוות ואמונה בהשם. הרב שטרן המשיך להסביר במתק לשון את ארבעת הדברים שיכולים להביא אותנו למנהיגות שכזו: דוגמא אישית, התייחסות אישית, השראה, גירוי מחשבתי.

דוגמא אישית

מנהיג לא יכול לדרוש מאחרים את מה שהוא לא מאמין בו. אפשר להסתכל מבעד לזכוכית רק אם לא שמים עליה דבר. כשמניחים עליה משהו שחור, הזכוכית

הופיע! גליון חודש טבת

הצטרפו כעת ותקבלו חיים טובים יותר
מתאים לכל בני המשפחה

מנוי דו-ל

28 ש' לחודש
בלבד!

מסלול 2

3 חודשים ראשונים
ב-9 ש' בלבד!

מסלול 1

חודש ראשון
ב-1 ש' בלבד!

מיחוד למצטרפים כעת:

02-623-1218 מוקד מנויים: 02-623-1218

מגזין חב"ד לכל המשפחה

צמד חמד: אמת ואמונה

הכל, וכשהוא אומר שכן כדאי לברוא את האדם זה בעצם אומר שזו האמת, ולמרות שנראה לך שכולו שקר, תאמין שאתה טועה והשם צודק.

המסר ברור: אמת, אבל גם אמונה.

בפרשה הקודמת הקדוש ברוך הוא מדבר עם משה רבינו ומפציר בו ללכת ולגאול את היהודים מהשעבוד הנורא. משה רבינו צופה את כל התלאות שימצאו את עם ישראל בשנים שאחרי גאולת מצרים, וממאן. בשביל מה לגאול אם אחר כך יהיו עבירות, ונדודי מדבר, ועגלי זהב, ומה לא?

הכל אמת. אבל ה' כעס עליו. בני חביבי משה: בכל ביתי נאמן אתה, אבל אתה מדבר משפטים שממש מזכירים את המלאכים אז, לפני אלפיים וחמש מאות שנים כשרציתי לברוא את העולם.

אתה רואה עבירות והכל? אתה צודק. אבל השם אומר אחרת, אז צריך לבטל את הדעת ולשמוע בקולו. גם אם משה רבינו כבר משיג את שם הוי"ה, הרבה יותר מהאבות שהשגתם הגיעה לשם ש-ד"י בלבד, בכל זאת אנחנו בני אדם ומוגבלים, ואיננו יודעים הכל ולא מבינים הכל.

השם הוא מעל להשגתנו.

וזו הגיעה לו לשימוש נפלא, למשה הרועה הנאמן.

כאשר עשינו את הדבר הנורא וממש תחת הר סיני רקדנו סביב עבודה זרה, הקדוש ברוך הוא אומר למשה שצריך לגמור את הסיפור. להשמיד את העם שבחר לפני ארבעים יום.

אבל משה רבינו יודע כבר שלא מסתכלים על השטחיות. למרות שנראה שרצון ה' לאבדם, הוא התפלל במסירות נפש - והצליח. וגם הצליח להראות לכולם שרחמי ה' הינם אינסופיים, וממש כמו שאיננו מבינים את חשבונותיו כך גם איננו מבינים את גודל רחמי: שניהם אינסופיים!

(ליקוטי הלכות רביה את כט ואילך)

זו אמת, אבל לא האמת לאמיתה".
אתה מוכן לקבל משפט כזה? הלא אמת זו אמת! מה זה "אמת לאמיתה"?

מי שמסביר זאת הוא מרן הבית יוסף בתחילת חיבורו על חושן משפט, על מה שכתוב ש"הדן דין אמת לאמיתו נעשה שותף להקדוש ברוך הוא במעשה בראשית".

הוא אומר כך: מגיע אדם, תובע את חברו שלוח ממנו עשר אלף דולר ולא החזיר. הדיין קורא לאותו אחד, והוא לא מאמין למה ששומע, לא מבין מאיפה זה נפל עליו. אתה רואה את החיוך הערמומי שנפרש על פני התובע, שמביא שתי עדים כשרים שמעידים ש"הם ראו את כל הסיפור והוא באמת חייב לו"...

לפי האמת - מה יותר פשוט מזה?
"על פי שנים עדים יקום דבר", לפי הספר הכל בסדר. זו אמת.

אבל אם אתה באמת אמיתי, רוצה להגיע לאמת האמיתית, והלא אתה מבין שהכל מפוברק, אז תעצור! אל תעז להוציא כסף מהמסכן הזה ששכרו לו עדי חמס כדי לרושש אותו בשירותה האדיב של ה"אמת" שחיה לה לבדה בלא התבונה הטובה - ה"אמת לאמיתה".

תראה את המלאכים שהתנגדו לבריאת האדם בגלל שכולו שקר. הם אמרו אמת? ודאי, מלאכים לא משקרים כמובן, ואם הם טוענים שכולו שקר זו אמת. אבל השם לקח את האמת והשליכה ארצה, למרות שהיא חותמו. נו, איך אתה מסביר את זה?

הם אמרו את האמת, ולא את האמת לאמיתה.

לפעמים אתה צריך לפעול נגד האמת השטחית, כדי להגיע לאמת האמיתית.

למרות שאין לנו מושג כמה גדול כוח הראיה וההעמקה של מלאכים, הם עדיין לא אינסופיים. הם רואים את מה שהם רואים ולא יותר מזה. רק השם יודע

לצעירי הצאן

אל תשכח שהם עזרו לך

אסור לאדם להיות כמני מובה, אדם צריך להכיר טובה למשפחתו, לסיבבתו, לישיבה שלמד בה וכן הלאה. בדרך כלל כאשר עולים "גבוה" מדי שוכחים להכיר טובה, כי מרגישים גאווה ושוכחים את מי שעזר וסיע אותנו להגיע לכך, אך כורש היה שונה והצליח להודות אפילו ל... כלבה שהצילה אותו בביקורתו

מתוך מאמר ראש הישיבה

שלשה התקפים ושלשה מסרים

14 שנים לפטירת ראש ישיבת מיר באמריקה הגר"ש בירנבוים, שב"ק כ"ח טבת תשפ"ב - תשס"ח

הוא יצא מכך לגמרי ונהיה בריא אולם כשלא ניכר עליו כלום מהאירוע הטראומטי.

בשנותיו האחרונות שוב עבר התקף לב שממנו לא ניצל אלא בעזרת ניתוח בניסי ניסים. רבי שמואל הרגיש בעצמו כי משימת חייו היא להרביץ תורה בכל מקום בו יתבקש. כל מוסד, כולל או ישיבה שהזמינוהו למסור את שיעוריו נענה בחיוב ובשמחה. אפילו לחתונות נכדיו לא היה הולך אלא אם כן התבקש למסור שיעור באזור בו התקיימה החתונה, ואף בין החופה לריקודים היה מוסר שיעור עמוק בהתלהבות ובחיוניות כאדם צעיר.

באחת השנים האחרונות ביקר בארץ ישראל, וגם שם לא נח ממרתון מסירת השיעורים.

לב גדול היה לו לרבי שמואל בירנבוים. לב ענק שהכיל את כל היהודים שבסביבתו, ואף כשראה גוי שחסר לו מעט בכדי לקנות כרטיס נסיעה ברכבת עמד והשלים לו את הסכום, באמרו שאין בכך משום "לא תחנם" לתת מתנת חנם לגוי, כיון שעושה זאת בכדי לתקן את מידותיו שלו, שלא יתערערו בראותו אדם במצוקה בלא לעזור...

משכן הלב הרוחני הגדול הזה קינן בלב בשר, אך הלב הזה היה רעוע ביותר. באחת הפעמים רבי שמואל לא חש בטוב, ויודעי דבר שהיו בסביבתו הבינו שהוא חווה התקף לב. במהירות הגיעו אנשי הצלה למקום והבהילוהו במצב קשה לבית החולים הקרוב.

בבית הרפואה עמלו הרופאים לייצב את מצבו, אך הרגישו שעבודתם לשוא. אמנם סכנת החיים המיידית חלפה, אך מצב הלב נשאר רע מאוד.

אחד מהרופאים שעמלו על מצבו היה פרופסור מפורסם שהתמחה בקרדיולוגיה שנים ארוכות ומאחריו השתרכו שנים רבות של הצלחה מסחררת בכל תחומי רפואת הלב. לאחר יומיים של אשפוז פנה הרופא אל רבי שמואל, ובפנים רציניות הבהיר לו כי למרות אי הנעימות עליו לדווח לו על המציאות כפי שהיא, "הלב עבר טראומה משמעותית בהתקף הקשה, והסיכויים לשקם אותו קלושים. להערכתנו אין לך הרבה זמן להסתובב עלי אדמות", אמר.

רבי שמואל שמע את האבחנה בשלות נפש והפתיע את הפרופסור בשאלה: "האם טעית באבחנותיך במהלך שנות עבודתך?". הרופא השיב שמעולם לא טעה טעות משמעותית, ורבי שמואל ענהו מיניה וביה: "אם כן, הרי זו תהיה טעותך הראשונה, אני עתיד לחיות!".

כמובן, תוך שבועות ספורים התקיימו דבריו והרב בירנבוים שוחרר לביתו כשהוא בריא וחזק למרות ליבו החלש.

אגב, תלמידו רבי מיכל הנדלסמן שאל אותו לימים מהיכן שאב ראש הישיבה את הודאות שאכן יחיה, ורבי שמואל ענה: "בטחתי בזכות התורה!".

שנים חלפו. קיץ תשנ"ו. בברוקלין שבניו יורק קרתה פורענות לא נעימה: זוג חשוך בנינים מימים ימימה, ששנים ניסו את כל סוגי הטיפולים והעלו חרס בידם. השניים הזקינו, ולדאבון הלב הבעל הערירי נפטרה לבית עולמו.

רבי שמואל הכיר את הזוג והטרגדיה נגעה בעמקי לבבו. הוא ביקש מבתו בנחרצות שלא יקחוהו לנחם את האלמנה. ליבו החלש לא יעמוד בעומס הרגשות כשייכנס לבית הריק ויזכר בשנים הארוכות של הצער הקשה שעבר על בני הזוג.

משום-מה, בקשתו המפורשת לא התבצעה. רבי שמואל נכנס אל הבית העצוב, הקירות שידרו את האבל הגדול של האשה שאיבדה את הנפש היחידה שהיה שותפה בחייה. הרב לקח עמוק אל לבו את האבל הגדול, ותוך פחות מדקה מכניסתו אל הבית פקד אותו התקף לב והוא נפל ארצה.

בחסדי שמים היה באזור אדם שזה עתה גמר את לימודי הצלה שלו ובמקרה הזדמן לבית גיסו שגר בסמוך, ובתושייתו הצליח להציל את חייו רבי שמואל במהירות. גם אז הרופאים טענו כי סיכויי לשרוד ולהתרפא עומדים על 2% בודדים... אבל בחסדי שמים

בזכות התורה. הגר"ש בירנבוים בלימוד

גיסו, הגאון ישראל קלמנוביץ, שאלו בהתפעלות: "הרי יש לך לב חלש רבי שמואל, איך אתה נוסע למסור שיעורים בכל מקום ומקום ואיך חושש לבריאותך?".

אמר לו רבי שמואל: אכן. לפי כוחותי הטבעיים כאדם אינני מסוגל לכך. אבל הרופאים שבדקו את לבבי טוענים שאינם מבינים כיצד לב חלש שכזה מחזיק אותי בחיים. אם כן, אינני חי בכוחות הטבע אלא מכוחו הגדול של הקדוש ברוך הוא, ולזה אין גבול ואפשר לסמוך עליהם ללא גבול..."

(מקור: כתרה של תורה)

רבי רפאל שמואל בירנבוים זצ"ל

נולד: תר"פ-תרפ"א

נישואין: עמ בתו של רבי אברהם קלמנוביץ

ראש ישיבת מיר

ראש מתיבתא: נתמנה לראש ישיבת מיר בברוקלין בשנת תשכ"ד

בנים: העמיד בנים מופלגי תורה, שנים מבניו

נפטרו בחייו ל"ע, רבי לייב ורבי חיים שלמה

נפטר: כבן 88

הוא היה אומר: אמריקה לקחה את ה"עולם הזה" מאנשים. בעבר, היה אדם עמל רבות להשיג את צרכיו הבסיסיים, וכשהיה משיג ממתק כלשהו או פרי נאה היה שמח ומתענג ביותר. כיום באמריקה יש הכל, וכדי שאדם יהנה נדרשת הנאה בומבסטית, כחתונה במשפחה או זכיה בלוטו, דברים שמתרחשים פעם בשנים רבות...

הכי קרוב - הכי מפנק

חמיני עכשיו חדר במלון שמאחורי הציון!

050-4141-497

avraham201@gmail.com

8L

LANDAU

לנדאו - הבית שלכם באומן

שאלה:

החלפתי בקריאת התורה את הטעמים זה בזה, צריך לחזור?

תשובה: אם השינוי גרם לשינוי בפסוק ובכך שינה את המשמעות - חוזר.

הרחב דבר: כתב הרמ"א (סי' קמב ס"א), שהקורא בתורה וטעה בנגינות הטעמים - לא אומרם לו לקרוא שוב במדויק, אבל גוערים בו.

נראה מכך שהטעמים המדויקים אינם מעכבים בדיעבד, אבל ה"משנה ברורה" (סק"ד, כהבנת שו"ת היכל הוראה ח"ג סי' ט ועוד) מסביר שאכן בדיעבד יצא ידי חובה אם שינה את הטעמים, אבל רק אם לא השתנתה המשמעות בכך. אבל אם על ידי שינוי הטעמים השתנה הפיסוק ובכך השתנה פירושו הכתוב, חייב לחזור ומעכב גם בדיעבד (אמנם שו"ת באר משה ח"א סי' ד סק"ג חולק על המשנ"ב).

באחד מספרי מחברי זמנינו הביא כדוגמה לשינוי

פיסוק שמשנה משמעות, את מה שנפסק בשולחן ערוך (סי' סא סט"ו) שצריך להפסיק בין "אשר אנכי מצווך היום" - ל-"על לבבך", שלא ייראה שרק "היום על לבבך" ולא מחר (וכן בפרשה שניה ב' היום - לאהבה"). ולפי דברי הרמ"א שבתחילת התשובה, אם טעה בכך בצורה שהמשמעות אכן השתנתה - עליו לחזור ולקרוא כהוגן.

ומה עושים אם טעה בפסוק ולא תיקן עד לאחר הקריאה?

נביא את הדינים בקצרה: גם אם כבר גמר את כל הקריאה חייב לקרוא שוב את הפסוק שבו היתה הטעות (משנ"ב סי' קמ"ב סק"ב, ראה שם את סדר החזרה), אך בשני וחמישי, אם יש די פסוקים אף ללא הפסוק המוטעה [3 פסוקים לכל עולה ו-10 פסוקים לכולם יחד] לא צריך לחזור ולקרוא (משנ"ב "דרשו" סי' קמב הע' 12).

ניצוץ לשבת

מתוך גיליון 'ניצוץ', מגזין הלב לכל המשפחה

רק על ההתקרבות

הוא מטיל שאלה של בעל הבית מכניס אורחים מורגל: "כמה סוכר?" עד שירתחו המים וימזגו הכוסות, או צועדים בעקבותיו של ר' שאול (שולי) סופר, לסיור קצר בממלכת החי והצומח המפוארת שלו. הוא עצמו מתעקש לראות בה שליחות. "אנחנו בסך הכול שומרים על עולמו של הקדוש ברוך הוא", הוא מסביר תוך כדי ליטוף גוו צמרירי של טלה רך. "כאן הם חיים כמו בטבע. בתנאים אופטימאליים. הם מקבלים כמה שפחות זריקות, וכמה שיותר אוכל אורגני ראוי. לעיתים קרובות אנחנו יוצאים איתם לשדה ומחללים להם

מחללים 'ניגון של רועה' ר' שאול וצאנו

'ניגון של רועה'. בדיקו כמו שעשו אבותינו בימים ההם". לכל אורך הדרך הוא שופע פנינים ומרגליות מים תורתו של רבינו. "תבינו", הוא חוזר על מה שאמר לפני הראיון. "אין לי שום עניין בפרסום של שקר. אני יהודי פשוט. לא רב ולא רבי. רק תלמיד של רבינו. כל מה שאני רוצה לדבר זה על ההתקרבות לרבינו. עזבו את החווה ואפילו את הייחוס שלי [למרון החתם סופר וצאצאיו ז"ע]. תדברו בעיקר על רבינו. על הזכות להתקרב אליו. הוא הציל לי את החיים..."

(מגזין "ניצוץ" אייר תשע"ז)

שה להאמין שכל זה נמצא ממש במרכז, מאחורי עוד סניף "יילו" מצהיב ושגרתני במרכז ראשון לציון, עיירה יהודית עתיקה מהימים ההם.

הטבע צוהל בכל פה. חמורים נוערים, סוסים צוהלים וכבשים פועים, ומעל כולם עדר של תרנגולים עטורי כרובלות זועקים במלכותיות סמכותית את שירתם למלכו של עולם. לגני לפני שאנו מתפתים להשעות מהזעקות הללו ניגון של רועה ולהתפלל,

אנו מותקפים בגסות על ידי כמה כלבים חציפין שחורצים לשון וצווחין 'הב הב' בזעם בלתי עצור. וכמו משום מקום נשמעת זעקת הידידות: "קומ'טס אריין יונגלייט, שולם עלייכם. הכנסו".

הוא עומד שם, יהודי חסידי עטור זקן ופיאות לבננות, לבוש בטלית קטן צמרית שפתילותיה צבועות בתכלת, וניצוץ לוהט בעיניו. "חסידים לא מתפחדים", הוא אומר, מהסה את זעקת כלבי השמירה באחת. "לא בכל יום אני זוכה לחסידים שיבואו לכאן", הוא משתפך. לוחץ ידיים וטופח על שכם. "בואו בואו, היכנסו, נדבר קצת דיבורים של חסידות והתקרבות". אבל לפני הכול

פתגם השבוע

"צער גידול בנים".
חינוך ילדים אינו דבר קל

מתוך הספר 'פיקדון משמים', המדריך המושלם לחינוך. מאת ראש הישיבה הרב שמואל שטרן שליט"א

להצלחת ולרפואת הרב אליעזר בן עמיא שליט"א

נתן בת-בת-שבע ואדל בת דבורה ציפורה רחמים לכל הישועות

העלון נתרם השבוע

להצלחת משפחת אוקן

להצלחת משפחת שרון

להצלחת משפחת שילר

להשכרה בכל יום בשעות הערב

בית מדרש מתאים לאירועים קטנים באזור מאה שערים עזרת גברים ועזרת נשים בנפרד לפרטים: 054-8475902

החבורה הנסתרת נחשפה

התייצב רבי אריה לייב בבית כנסת: "זה היה ממש אחרי שהרב ארוש עזב, בשנת תשמ"ו. לא הכרתי את רבי אריה לייב לפני זה, הוא סיפר לי כי הוא רוצה למסור שיעור במקום הרבנים שהיו עד אז. זה היה נראה מוזר, הוא אמר לי: 'ננגן ניגונים של ברסלב, נלמד ביחד, נשיר שירים'. אני חשבתי שזה לא מתאים, כי הוא לא היה נראה סגנון שמתאים לבעלי תשובה ולתושבי השכונה. אמרתי לעצמי ננסה, נראה מה יצא עם זה. הוא אמר לי: מהיום נקרא לזה 'שיבת חבורת-המידות', הוא הסביר לי שהוא ילמד אתנו כל יום כמה סעיפים מספר המידות, ככה הכל התחיל".

כחבר הנמנה על חבורה זו כמעט מאז הקמתה, מיכאל היברמוביץ זוכר כמעט כל פרט בשיעור הזה. הוא כתב רבים מחידושי, רבים מהם הוא אף זוכר בעל פה, ובאותם ימים היה ממקורביו של רבי אריה לייב, שהיה לו כרב וכאב. "התחלתי לבוא לשיעורים מאמצע שנת תשמ"ז. מישוהו סיפר לי על השיעור הזה. השיעור נמשך בערך שעה, היינו לומדים כל יום סעיף אחד, לפעמים היינו מספיקים לסיים אחד ולהתחיל עוד אחד".

דאג לנו להכל

"הייתה לו סבלנות מאד גדולה" מספר היברמוביץ, "הוא יכול היה לשבת על מידה אחת מספר המידות ולדון בה כמו בסוגיה הכי קשה בגמרא. הוא היה פותח מראי מקומות והיה מחדש גם הרבה חידושים שלו על המידות, עד היום רשומים אצלי הרבה מהחידושים הללו".

"היו מגיעים כל מיני סוגי אנשים", משחזר עמרם ויצמן. "היו את תושבי השכונה כמוני, היו גם הרבה בעלי תשובה שהוא קירב אותם, הביא אותם מסוף העולם ודאג להם. אחרי השיעור הוא היה יושב עם כל אחד, מדבר אתנו, כל אחד עם הבעיה שלו, דאג לנו לשידוכים, לעזרה וסיוע. הוא היה אבא, חבר ורב ביחד". זה נמשך עד היום האחרון בו לא הרגיש טוב, ובבילה הוא נפטר במקווה בקדושה וטהרה.

הכתבה המלאה והמרתקת מתפרסמת במזין ניצוצות ברסלב של חודש זה, למנויים 02-6231218

באחד הימים הוא התייצב בפתח בית הכנסת וביקש אולי אפשר לקבוע כאן שיעור. ננגן ניגונים של ברסלב, נלמד ביחד, נשיר שירים, נקרא לזה 'שיבת חבורת-המידות', נלמד כל יום כמה סעיפים מספר המידות, נשב ביחד ונתחזק'. עדיין איש לא הכיר אותו אז, אבל כך הכל התחיל.

בית כנסת בית חנניה

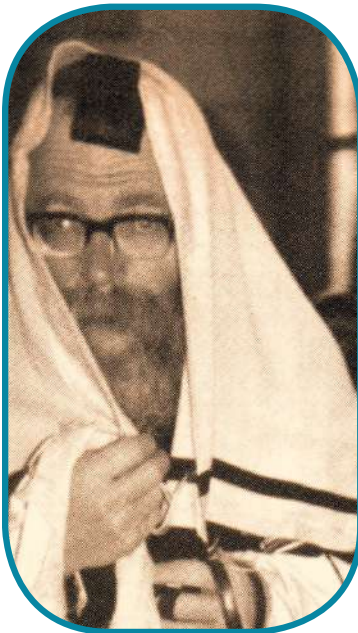
בשבוע שעבר חל יום היארצייט של אחד מהנסתרים והמיוחדים שבחסידות ברסלב בדרך האחרון, הלא הוא רבי אריה לייב שפירא זצ"ל, אחיו הצעיר של רבי שמואל שפירא זצ"ל, אשר היה לעובד השם מופלא ונסתר. בכל חייו, מאז התקרב לתורת רבינו הקדוש, פעל לסייע לחסידי ברסלב, להפיץ ולקרב, כשהכל מתוך הסתרה גדולה.

בכתבה המתפרסמת במזין "ניצוצות ברסלב" נחשפת חבורה נסתרת שהקים רבי אריה לייב מספר שנים קודם פטירתו בשכונת מוסררה הסמוכה למאה שערים, בה הוא קירב את תושבי השכונה הרחוקים וגם בעלי תשובה רבים אשר הוא היה להם כאב, כרב וכידיד ואף דאג להם לשידוכים, לסיוע כלכלי ולכל מחסורם.

מי שחשפו את הפרטים הללו הם שלשה מתלמידי, שהיו לחלק פעיל בחבורה הזו, ה"ה הרב שלמה אלמליח, מר עמרם ויצמן והרב מיכאל היברמוביץ שהיה לכל אחד מהם קשר שונה בחבורה. על היווסדות החבורה סיפר הרב שלמה אלמליח שמסר שיעורים בבית כנסת "בית חנניה" עוד בטרם הגיע אליו רבי אריה לייב: "לפני החתונה שלי הקמנו ישיבה בבית כנסת 'בית חנניה'. אחרי תקופה אני עזבתי והגיע לכאן הרב שלום ארוש, לאחר מכן כבר התרבו התלמידים והרב ארוש עבר לקטמון לבית כנסת יותר גדול, ואז הגיע לשכונה רבי אריה לייב".

נלמד נשיר ונתחזק

מר עמרם ויצמן זוכר היטב את היום הראשון שבו

פעל מבלי שידעו. רבי אריה לייב שפירא זצ"ל

כולל יום שישי

דרושים תורמים עבור בשר, דגים, יין, סלי מזון, ושאר ירקות ומוצרים לחלוקה לכבוד שבת קודש עבור 50 אברכים מתמידים המתמסרים ללימוד התורה הקדושה בשעות הבוקר מידי יום שישי בכולל 'נחלי נצח'

לתרומות: 053-31-25231

הספרים והדיסקים של הגה"ח רבי שמואל שטון שליט"א אצלכם בבית

מקד הזמנות: 1-800-800-148